

Dárek ke Dni učitelů

Budu vám vyprávět jeden příběh...

Příběh o malém nápadu, který vznikl docela nenápadně – někde mezi zvoněním, rychlou poradou a tichou myšlenkou, že by bylo hezké někomu udělat radost. A protože se blížil Den učitelů, dostal ten nápad jasnější podobu.

Jeden človíček přišel s myšlenkou potěšit své kolegy drobností, která zahřeje. Malé konvičky – a v nich ukrytý šálek čaje. Nic velkého, žádná okázalost. Jen tiché „děkujeme“, schované do jednoduchého dárku.

S nápadem se obrátil na jiného človíčka, který je známý tím, že se nezalekne žádné výzvy a který se s nadšením pustil do práce se žáky. A brzy bylo jasné, že to nebude jen tak. Ne každý tah štětcem byl jistý, ne každá konvička dokonalá. Ale o to víc v nich zůstalo snahy, trpělivosti a společné práce. A někdy i nenápadné pomoci, aby výsledek opravdu stál za to.

Mezitím ve stejném čase na jiném místě probíhal výběr samotného čaje. V nepřeberném množství vůní a chutí byly nakonec zvoleny dvě varianty, které by mohly potěšit co nejvíce obdarovaných.

Když nadešel den předání, rozeznělo se školním rozhlasem poděkování pro všechny učitele, a pak už se konvičky vydaly na svou cestu – z rukou žáků k těm, kterým byly určeny. Nesly s sebou nejen čaj, ale i kus snahy, času a možná i trochu nervozity, jak budou přijaty.

A právě tam se ten malý příběh na chvíli rozdělil...

Na jedné straně vykouzli úsměv. Na druhé... otevřel prostor k zamyšlení. Protože i malý dárek může někdy posloužit jako příležitost pro drobnou poznámku navíc. A tak si ten nenápadný nápad odnesl ještě jedno poučení: *že přijímat s lehkostí a vděčností je někdy stejně důležité jako dávat.*

Přesto věříme, že převládla právě ta první část příběhu. Ta, ve které si někdo uvaří čaj, na chvíli se zastaví a možná si vzpomene, že i malá pozornost má smysl.

A tak přejeme všem učitelům krásný svátek. Ať je jejich den alespoň na chvíli klidnější, milejší .... a třeba i o šálek čaje lepší.

J. Krbcová, G. Perkausová

školní parlament

